

عنوان مقاله:

پیاده سازی الگوی مدیریت مشارکتی تشکل های آب بران و ارزیابی اثربخشی آن در شهرستان های حوضه آبریز دریاچه ارومیه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی معماری و شهرسازی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سلام ادهمی - دانشجوی مقطع دکتری رشته سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران کارشناس مدیریت بحران استان آذربایجان غربی

گلناز شاهسواری - دانشجوی مقطع دکتری رشته جغرافیا و برنامه ریزی روستایی آمایش کیفیت محیطی دانشگاه شهید بهشتی تهران مشاور سرمایه گذاری معاونت روستایی و مناطق محروم نهاد ریاست جمهوری

جهانبخش محمدی - دانشجوی مقطع دکتری رشته سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی مریوان

خلاصه مقاله:

لزوم مدیریت بهینه ویکپارچه آن، ضرورت عزم همگانی در ارتقاء بهره وری مصرف آب، توجه به بحران خشک شدن دریاچه ارومیه و تبعات زیست محیطی ناشی از آن هدف اصلی تحقیق اخیر در 9 شهرستان مربوط به حوضه آبریز دریاچه ارومیه در استان آذربایجان غربی است مطالعات روی دو محور الف: فرهنگ سازی و آموزش روش های مصرف بهینه آب کشاورزی ب: برنامه ریزی برای آموزش قوانین و مقررات بخش آب، توانمندسازی مشترکین و تقویت تشکل های آب بران متمرکز و در انتها موفقیت طرح مورد ارزیابی قرار گرفت که سه سال بطول انجامید. این تحقیق با بررسی های کتابخانه ای و میدانی برداشت های زمین اماری، توزیع و تکمیل پرسشنامه ها در سال 1394 شروع، پایش طرح طی سال 95 و ارزیابی میزان موفقیت آن در سال 96 ادامه یافت. تحلیل های اماری و مکانی در محیط های نرم افزاری از جمله SPSS و ArcGIS انجام گرفت. موضوعات مورد بررسی شامل رعایت حریم چاه ها و حفر چاه های غیر مجاز، وضعیت آب های زیرزمینی آبخوان ها، آبیاری شبانه و بومی سازی شیوه های نوین آبیاری، بهره برداری اصولی و نگهداری از سازه ها و تاسیسات آبی، ساماندهی تشکل های آب بران با توجه به ساختار سنتی مدیریت آبیاری، میزان شناخت قوانین توزیع عادلانه آب و مجازات های ناشی از برداشت های غیر مجاز می باشد نتایج تحقیق نشان داد که: 1. بتدریج از اختیارات کشاورز در حوزه آب کاسته و به مسیولیت های دولت افزوده شده. 2. فقدان ارزش تولیدی برخی محصولات مثل صیفی جات باعث عدم توان پرداخت آب بها و گرایش به تخلف کشاورزان شده. 3. مشارکت جدی کشاورزان در تشکل های آبیاری از جایگاه قانونی برخوردار نیست. 4. بیش از 80 درصد کشاورزان اعتقادی به خشکسالی نداشته و خشک شدن دریاچه ارومیه هیچ اهمیتیتی برای آنها ندارد. در پایان ضمن ارزیابی موفقیت طرح راهکارهای همچون تهیه زیرساخت های لازم نقش پذیری تشکل های آب بران، دخالت هسته های فعال مردمی، ایجاد هماهنگی بین ارگان های و... بررسی و پیشنهاد گردید.

کلمات کلیدی:

مدیریت بهینه آب، تشکل های آب بران، ارزیابی اثربخشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689589>

